

Poëtisch en sprookjesachtig

Op initiatief van onze opdrachtgever Amare verbleef het Syrische vluchtelingenmeisje Little Amal een kleine week in Den Haag. Little Amal – een 3,5 meter lange pop die symbool staat voor alle vluchtelingenkinderen – had op dat moment al 8000 kilometer afgelegd, van Turkije tot Engeland. Theatermaker Ira Judkovskaja, verantwoordelijk voor de invulling van Amals bezoek aan Den Haag: “Wat is er mooier dan dat zij haar tocht zou afsluiten in de stad van vrede en recht?” En LUSTR-producent Elisa Kuijt: “Ook voor de poppenspelers was dit laatste staartje van Amals reis indrukwekkend, omdat ze voor het laatst in haar huid kropen.”

Om zich goed op haar komst voor te kunnen voorbereiden, ontmoetten Elisa en Ira Little Amal en de poppenspelers van de Britse Good Chance Theatre Company al eerder op hun reis door Europa. Elisa: “Ik zag haar voor het eerst in Parijs en vond het werkelijk magisch om te zien hoe zij tot leven komt en hoe mensen op haar reageren. Little Amal (Arabisch voor hoop – red.) wordt natuurlijk voortbewogen door de poppenspelers, maar op een gegeven moment zie je dat echt niet meer. Op foto's lijkt het misschien of ze één gezichtsuitdrukking heeft, maar al spelend roept ze zó veel emoties op.”

Ira: “Ik ontmoette haar in Antwerpen en heb daarnaast uitvoerig gesproken met haar bedenker, regisseur Amir Nizar Zuabi. Het programma in Den Haag moest natuurlijk aansluiten bij zijn bedoelingen, maar ik heb mij ook laten leiden door wat ik zelf ervoer toen ik als 15-jarige vanuit Rusland naar Nederland vluchtte. Voor iemand die, zoals Little Amal, uit een chaotisch land komt, is Nederland een sprookjesland, met een koningin, een Vredespaleis, voortuintjes, en 's avonds overal de gordijnen open. Dat 'sprookjesgevoel' wilde ik benadrukken en omdat ze naar Den Haag kwam, heb ik haar door twee Haagse ooievaars laten begeleiden.”

Totale onzekerheid

Elisa: “Begin november was alles gereed, maar letterlijk op het moment dat de spelers van de Good Chance Theatre Company in het vliegtuig zaten, vond de persconferentie plaats waarop nieuwe coronamaatregelen werden afgekondigd.”

Ira: “Met totale onzekerheid tot gevolg: wat kon wel en niet doorgaan? Maar na eerdere grootschalige projecten weet ik inmiddels: hoe de situatie ook is, je geeft nooit op, zet gewoon door. Het LUSTR-team was daarin ook fantastisch: ze bleven doodkalm en hebben bergen werk verzet, terwijl ze tegelijkertijd heel aardig en menselijk bleven.”

Elisa: “Ook de poppenspelers lieten zich niet uit het veld slaan. Ze zeiden meteen: ‘Wij maken er hoe dan ook een mooie week van’. Maar achter de schermen was er wel flink wat stress. In de dagen na de persconferentie hebben we voortdurend overlegd met de gemeente. Viel het Amal-project onder de ‘doorstroomlocaties’, waardoor in elk geval een deel van het programma overleefd kon blijven, en kregen we vergunningen voor de aangepaste programmaonderdelen?”

Verlichte wereldbol

Het was niet de enige tegenslag. Ira: “Het idee was dat Amal een brief zou overhandigen in het Vredespaleis, waarin ze aandacht vraagt voor het lot van vluchtelingenkinderen. Maar wat we ook geprobeerd hebben: het Vredespaleis wilde haar niet ontvangen. Dat was een enorme domper, maar uiteindelijk heeft burgemeester Van Zanen haar vóór het Vredespaleis ontvangen en heeft ze haar brief samen met een ooievaar achtergelaten bij het hek van het paleis. Een emotioneel moment”

En die waren er gelukkig volop. Ira: “Zoals in Madurodam, waar ze de eerste dag begroet werd of in de Schilderswijk, waar kinderen helemaal wild werden bij het zien van Amal. Mijn persoonlijke hoogtepunt was de toer, bij schemerlicht, door de Regentessebuurt. We hadden bewoners gevraagd om voor de ramen te staan, en hoewel niet iedereen dat idee meteen omarmde, was de uiteindelijke ontvangst hartverwarmend. Eén bewoonster stond zelfs voor het raam met een verlichte wereldbol, anderen gaven haar bloemen of een pop. Het was poëtisch en sprookjesachtig.”

Elisa: “Ook de laatste dag van haar bezoek was heel bijzonder. De poppenspelers kropen voor het laatst in de huid van Little Amal en dat maakte hen heel los en speels.” Lachend: “Zoals kinderen belletje trekken bondsde een ontspannen Amal zelfs op deuren om vervolgens lekker hard weg te rennen.”

Astrid van Leeuwen

